

КОСТАДИН: Дързък е езикът ти, момко!

БОРИЛ: Той ще намери това, което дири!

ДОБРОМИР: Аз не се боя от огъня. Ще вляза в него с усмивка на уста. Ала горко вам! Защото нашата мисъл, нашето учение няма да умре! То ще се издигне като светъл пламък, ще подпали целия свят и ще грее до скончание века!... А вашите грехове ще останат да тежат на душите ви... И божията анатема ще ви постигне в нечакан час!

/Борил махва с жезъла. Блистителите връзват ръцете на Добромир и другите богомили./

КОСТАДИН: Признаваш ли, че твоето лъжовно словесие е дело на нашия враг, трихристиянския сатана?

ДОБРОМИР: Не!

/Горят на богомилите повтаря твърдо след Добромир: "Не!".

КОСТАДИН: Отричаш ли се от своята трижоваяна богоненавистна и скверна ерес?

ДОБРОМИР: Не!

КОСТАДИН: Ще се върнеш ли към истинската вяра на бога наш Исуса Христа?

ДОБРОМИР: Аз се смятам за истински християнин.

КОСТАДИН: Ще продължаваш ли да се числиш към съзачите на лъстивото учение на поп Богомил?

ДОБРОМИР: Докато съм жив!

/Костадин поглежда към духовниците - всички вдигат ръка./

КОСТАДИН: Затова ще бъде осъден. Заточение, бесило, кол или влада, царство ти?

БОРИЛ: Клада! Клада!

/Чуват си песъци и плачове. Отвеждат